

- 3, de, for hvem Lønninger af Staten ikke afgive Hovederhverv, eller som vitterligt ere formuende;
- 4, Menige og Underclasserne af Landmilitair-Staten, for hvilke der paa anden Maade er draget Omsorg;
- 5, Søetatens faste Mandskab (§ 7);
- 6, de i Colonierne boplatte Bestillingsmænd.

§ 5.

Af Indtægt, som hidrører fra Naturalydelse og Embedsford, gives et Lønningstillæg, hvorimod denne Indtægt medregnes for at finde, hvorvidt og i hvilken Udstrækning den Paagældende vil have Udgang til at tilstaaes Lønningstillæg.

§ 6.

Lønningstillæget udbetales paa een Gang, eller i flere Terminer, efter vedkommende Ministres Skøn, saasnart det er opgjort, og kommer den til gode, som ved nærværende Lovs Udgivelse er i den paagældende Bestilling.

Opgjørelserne for hver Aar af de forskellige Bestyrelsesgrene forelægges Finansministeren til Prøvelse, inden nogen Anvisning efter nærværende Lov tør finde Sted.

Udtællingen skeer af den Kasse, hvorafr Vedkommendes sædvanlige Hovedlønning bestrides, dog saaledes, at, hvis nogen Deel af det herommeldte overordentlige Lønningstillæg vedkommer særlige Stiftelser, udrede disses Fonds den paa samme faldende Andeel.

§ 7.

Til Søetatens faste Mandskab bevilges 6,000 Rd., hvis Fordeling overlades til Marineministeriet.

§ 8.

Hvad der af de forskellige Ministeriers Understøttelseskasser allerede maatte være bevilget i Anledning af Dyrtiden, kommer til Affortning i hvad der efter nærværende Lov anvises.

§ 9.

De Embedsmænd og Betjente, der lønnes af Kommunen, kunne af denne tilstaaes en lignende Lønningforhøielse som den, der for Statens Embedsmænd og Betjente i det Foregaaende er bestemt.

§ 10.

Fortolkningen af denne Lov skal ikke kunne gjøres til Gjenstand for Røttergang.